

siger. Overfor Valutakommissionen ventede man dog, til den var færdig med sit Arbejde. Naar man paa saadanne Omraader mener, det er den rette Vej ikke at gøre noget — og det maa man jo mene —, bliver Forpligtelsen til at skaffe Arbejde til saa mange Mennesker som muligt saa meget større for Regeringen, og her ved Statsbanerne kan man pege paa, at her ligger Arbejde, der skal udføres, og det netop Arbejde, hvor der ikke er Tale om Anskaffelse af Raastoffer, men Jordarbejde, hvor Pengene næsten udelukkende gaar til Arbejds løn. Her maatte man kunne sætte mere Pres paa, hvis det ellers er Regeringens faste Villie at skaffe Beskæftigelse til saa mange som muligt.

Hertil kommer, at det næste Samraad, der er nævnt, og som har drejet sig om Afskedigelse af Ekstraarbejdere og Standning af Vedligeholdelsesarbejder ved Statsbanerne, ikke just tyder paa, at Statsbanerne er stærkt interesserede i at beskæftige saa mange som muligt. Nu er Statsbanernes Regnskab jo ikke det bedste, og de bestræber sig ret forstaaeligt for at spare, hvor der kan spares, men jeg tror, man her har givet sig til at spare paa et Omraade, hvor det er uforsvarligt. Jeg vil her understrege, hvad der er oplyst i Finansudvalget, at Statsbanerne i Aar, sandsynligvis for at opnaa et bedre Regnskab, har afskediget Arbejdere, der beskæftiges ude paa Linien til Vedligeholdelse af Sporene. I Meddelelser fra Næstved-Eggen og fra Fredericia-Eggen hedder det, at det er noget, der gælder som en Regel for hele Landet, at man i Vinter ikke beskæftiger tilnærmelsesvis saa stort et Antal, som man ellers plejer at beskæftige ved Banernes Vedligeholdelse, at man afskediger Folk, endskønt der er adskilligt at gøre. Naturligvis kan man bære sig saaledes ad uden Fare for Statsbanernes Drift; om Vedligeholdelsen af Sporene, af Linien, af Banelegemet, skydes et Aar ud, medfører ingen Fare for Sikkerheden, og det forsømte kan let indhentes det følgende Aar. Hvis vi ikke var i en Situation, hvor der var Arbejdsløsheden at tage Hensyn til, men Statsbanerne kun behøvede at tænke paa at faa Driften ordnet saaledes, at den nogenlunde kunde svare sig, og at faa bragt Underskuddet ned, var der ikke noget at sige til Udskydningen af Vedligeholdelsesarbejderne, men paa et Tidspunkt, hvor Regeringen og alle andre erklærer, at det gælder at finde Beskæftigelse til saa mange som muligt, er det efter mit Skøn uforsvarligt at afskedige Folk, som

man ellers Vinter efter Vinter benytter til Vedligeholdelsesarbejder ved Statsbanerne, og det har man i hvert Fald gjort paa Næstved-Eggen og paa Fredericia-Eggen, og man har som sagt det Indtryk, at det er noget, der gælder hele Landet over. Jeg ser, den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men det er nu i hvert Fald saadan paa Næstved-Eggen og paa Fredericia-Eggen; jeg har her ikke Oplysninger fra andre Egne af Landet, men de kan jo fremskaffes. Til Trods for at der er nok at bestille, indskrænker man Mandskabet, øjensynligt for at spare. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at tage dette Forhold op til nøjere Overvejelse og at gøre, hvad han kan, for at saa mange som muligt kan blive beskæftiget ved Banernes Vedligeholdelse.

J. P. Larsen: Under § 2 D., som angaar Statshavnene, findes anført, at der har været afholdt et Samraad angaaende en Udvidelse af Helsingør Havn, og i den Anledning vil jeg gerne tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Helsingør Havn er gennem Tiderne gentagne Gange blevet udvidet, men det er kun det allernødtørftigste, der er blevet gjort; der har aldrig været foretaget nogen rationel Udvidelse. Medens der paa den anden Side Sundet ligger en Perlerad af store, moderne og godt indrettede Havne, er Statshavnen ved Helsingør vedblevet at være ringe og overmaade upraktisk. For Helsingør By og Omegn er Havnen af ligefrem vital Betydning, og den kan, naar den bliver udvidet ordentligt, blive af stor Betydning for hele Nordsjælland. Helsingør Bys Eksistens hviler for største Delen paa en enkelt Virksomhed, nemlig det store, gode Skibsværft, men dette Værfts Beliggenhed vanskeliggør i høj Grad Benyttelsen af Havnen, og samtidig savner Værftet i allerhøjeste Grad Plads til en haardt tiltrængt Udvidelse. Der har gentagende været fremsat Projekter om en Udvidelse af Værftet, men man har stadig stødt paa Vanskeligheder som Følge af den alt for lille Havn med dens ringe Arbejdsplads og dens forholdsvis ringe Vandomraade. Det er en offentlig Hemmelighed blandt alle, der kender til Sagen, at man paa Helsingør Skibsværft saa godt som ikke kan røre sig, at man ikke kan bygge saa store Skibe, som Tiden kræver, fordi man ikke har Beddingsplads og Afløbningsplads nok. Det er klart, at Helsingør By er stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, og det har derfor glædet mig